

Paris, Tolosa 29-VIII-1961

Estimat Pep. Ja sabia que la terra vera
 havia estat criada i que no havia aconseguit
 sentir viuença. Fins i tot, en veure que no
 sabia res de tu, em vaig pensar que no
 t'haguessis ja incorporat. Com veu el teu estat
 d'ànim en veient publicat a l'Ateneu tot
 es plans. Però està molt que no veu en un
 època en que no es veuen les plans. És
 per això que et vaig dir a algun lloc
 delectat i pugues continuar estudiant i exa-
 minant. Tens tres anys de coll i veis
 veu que amb les novetats de la terra veu
 que no expliquen, o millor que no
 expliquen res de les tendències, i a més, quan
 has temps a li de poder-hi tant aviat
 de la cosa. És de debò que estàs encaminat?
 "Ahora ho començo tot" com diu en a li
 últim capítol de les novel·les d'Edgar
 Wallace. Aquesta obra separada que ara
 no vindrà impresa serà certament una

hora decisiva per saber si s'han en-
muntats específicament i un de l'altre o
hi ha canvis enmarcats de l'any com
passa a vegades. Hi havia algun dalt
un dia molt dalt que, en començar a
traballar hi, i amb l'enfòria que dona
haver estat part del B.K. en comença va
que tenia tanta gana d'entendre-se,
no sabia de qui. M'era veig nime -
i veig la mal jet. El dia està per casarse
amb una noia, Metja, noia, amb
quatre criatures.
Per què diables t'he vingut tot això?
Vos que t'expliqui com l'any es muntava
pessim. Doncs, et diré, exactament com tu
has dit. Però, i és molt possible que les
nostres sensacions no siguin cap important
a, però com tu et que tu dius, està
que la mentada veia a veure's sem-
ble aidi. Que ella és, pel que es refereix
al poeta, una nitula de seguretat per
a descarregar i excitar de pensaments emotius.

No sol la poesia: tota obra d'art de creació
 es produeix per aquest mecanisme. L'escala
 d'edificació considera l'art com una de les
 sublimacions dels instants sexuals que
 també ens inclinem a un acte creador -
 l'enjardament de fills. És cert que hi ha
 una manca de balança entre la dona
 activitat, que és gran artista són
 sovint estèrils, que experts menys no
 als poden trobar en l'aire i alhora
 una "valenta de dignitat" contra el
 sens dubte sentiment. Segurament és
 cert que si el Donat hagués posseït l'escala
 l'aire no hauria escrit la comèdia per
~~Beethoven, van el seu i que~~
~~veure tot això i que~~ ~~que~~ ~~que~~
 escriure el Werther de "tremes de solie"
 es sens records de Frederica Dizon. Va
 la suicidarse el seu heroi: ell és un
 quedar descansat. Exactament un moral
 tres gran pensament i mirant l'art a
 una poesia que ens distingeix, ha difere-

h'ia estruïda en gairebant i juste era
Grans parts i moltes d'elles que
s'om.

També a mi en moltes d'elles d'elles
contant des meus casos, un cop d'ulls,
i de veure i tota la vida que hauria
volgut dir, i que "no hi ha cap
He acabat per tenir passar un període
de quaranta dies; ensomnats en un col·lectiu
tot just nascuts i no tornar-los a l'espai
l'ins al cap de tant temps - fins que
sentia que per... i ja els hauria de
el que cap... i ja els hauria de
altre. Perquè no hi ha pas cap que
un pèl... i ja els hauria de
a part, autèntic i ja els hauria de
ob... autèntic i ja els hauria de
per la convenció... i ja els hauria de
la distància entre una cosa i una altra
si ens veiem i si en ens veiem que
a part del que sense una gran
reparació tècnica, per en un moment
autèntic però exacte. Després ens veiem, parlant

d'altres cosa, jo deia al qui no que un
 escripta humana no sols de consideren a
 l'ans la Gramàtica de la llengua en
 que estia, sino saber-se el diccionari
 com un capellà es sap el missal. Cada
 poema es un combat i el poeta no
 fa altra arma que ~~trindon~~ el llenguatge,
 el seu estat d'esperit. Com millor la manegja,
 com més d'artesia tingui en servir-se'n,
 més absoluta podria ser la seva intenció.
 Naturalment, aquest es un treball que cal
 fer per si vapi. ~~Aug. longa, mita versis~~
 deia el bon jure ~~de~~ ~~saber~~ d'hipòcrates.
 No devia dir en bec, però a moltes
 ens ho ensenyaren en llatí per un d'aquells
 misteris de la pedagogia universitària
 que ningú d'ordi no miri.
 El més simpàtic dels meus poemes, pel
 men just, es el que comença
 Si el bec dels meus pitons ...
 hi hi solia la penúltima estrofa. ha resta
 té un aire d'humilitat fervorosa que
 la recorda. est poema de Tague, del

la partant. La te que es pasta de la
 generació anterior usaria la forma simple, però
 sempre ni ha semblat poc natural. Moltat
 aidi material de me amb qui no estiguis
 limitant rat - conquis - etc - i que sob
 amb molta trasa. en aquests casos
 com es de s. de l'est. començades

Suposo que m'eliminars gran rapiguis
 ni et toca. anar. Però s'act!

El Sr. Monaldi. jo ens partem bastant.
 de. i Pati encia, paci encia. En
 tem aures que l'orig. present dispos. cosa! Me
 vept alguns llibres d'actualitat he fet exerci
 aidi de traduccions amb Verlanne i shells.
 i no han una gran. Pel material unen
 i encara un pinyon de l'libre desinfectants.
 i per compler t. he treballat fins a
 escriure alguna cosa per a clàssic en cont
 que pensava escriure. Lina / mlt ho +

Prohibim.
 records, abraçada; i altra meyor de
 bona sort
 M. J. J.

N.7 d'Agost

Ara la nit és molt calenta
tant al /ans del mien en,
que el seu somriure sembla una resposta
- una resposta que ja està d'acord.*

Però la ment ja no
a qui - en respon crida ---
- Oh, calla dolça nit enjougada,
no és cert que ja hi ha tot en diris que si

M-1441

La nit final pot dir de romances
d'acord amb la llei de la poroch.